

Законодавчі акти та пропозиції щодо змін, які необхідно внести до них для забезпечення децентралізації повноважень та побудови ефективної моделі управління у сферах, віднесених до компетенції Мінкультури

Нормативний припис законодавчого акта (повноваження)	Пропозиції щодо внесення змін до законодавчого акта
Закон України «Про культуру»	
<p>Частина четверта пункту 3 статті 2: врегулювання відносин суб'єктів діяльності у сфері культури щодо інтелектуальної власності у сфері культури, забезпечення реалізації та захист авторського права і суміжних прав;</p> <p>Частина шоста пункту 1 статті 3: захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав;</p>	<p>Закон потребує перегляду з урахуванням необхідності глобального оновлення. Серед іншого:</p> <p>Функція дублюється іншим державним органом, а саме - Державною службою інтелектуальної власності України, основним завданням якої, відповідно до підпункту 1 пункту 3 Положення про Державну службу інтелектуальної власності України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19.11.2014 № 658, є реалізація державної політики у сфері інтелектуальної власності.</p> <p>Тому відповідні зміни пропонуються з метою уникнення дублювання функцій центральними органами виконавчої влади</p> <p>Пропонується виключити</p>
<p>Частина четверта пункту 1 статті 4: «Пріоритети державної політики у сфері культури визначаються програмою діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, з розвитку культури на відповідний рік, яка розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, та затверджується Кабінетом Міністрів України.»</p> <p>Пункт 3 статті 4: «Кабінет Міністрів України щороку затверджує програму діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, з розвитку культури на відповідний рік (далі - Програма діяльності з розвитку культури), що визначає стратегічні цілі та пріоритетні завдання державної політики у сфері культури на певний календарний рік, а також заходи, що плануються та здійснюватимуться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, для досягнення зазначених цілей і реалізації завдань.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, щороку не пізніше 1 жовтня розробляє та подає Кабінету Міністрів України проект Програми діяльності з розвитку культури на наступний календарний рік. До участі у розробленні Програми діяльності з розвитку культури залучаються інші центральні органи виконавчої влади, до компетенції яких належать питання виконання завдань у сфері культури, зокрема центральні органи виконавчої влади, що забезпечують</p>	<p>Підпунктом 2 пункту 2 статті 8 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» передбачено, що саме Міністр «визначає пріоритети роботи міністерства та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани роботи міністерства, звіти про їх виконання;». Затвердження програми діяльності Міністерства не належить до компетенції Кабінету Міністрів України.</p> <p>Тому відповідні зміни пропонуються з метою приведення у відповідність до Закону України «Про Кабінет Міністрів України» та «Про центральні органи виконавчої влади»</p> <p>Пропонується виключити</p>

<p>формування державної політики у сфері освіти і науки, державної політики економічного і соціального розвитку, та інші.</p> <p>Програма діяльності з розвитку культури не може суперечити Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, державним цільовим програмам у сфері культури, іншим законодавчим актам.»</p>	
Закон України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей»	
	Закон потребує глобального оновлення. Серед іншого:
<p>Стаття 8. Державний орган контролю за вивезенням, ввезенням і поверненням культурних цінностей</p> <p>Контроль за вивезенням, ввезенням і поверненням культурних цінностей здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей, виконує покладені на нього завдання у взаємодії з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері архівної справи, діловодства, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, правоохоронними органами.</p> <p>Стаття 10. Компетенція центральних органів виконавчої влади у сфері вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей:</p> <p>затверджує:</p> <p>порядок оформлення права на вивезення, тимчасове вивезення культурних цінностей та контролю за їх переміщенням через державний кордон України;</p> <p>перелік державних установ, закладів культури, інших організацій, яким надається право проведення державної експертизи культурних цінностей;</p> <p><u>перелік товарів із зазначенням їх кодів згідно з УКТЗЕД, на які видається свідоцтво на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України;</u></p> <p><u>складає переліки культурних цінностей, що вивозяться (тимчасово вивозяться), і встановлює режим тимчасового вивезення;</u></p> <p>здійснює інші завдання, визначені <u>законами України та покладені на нього актами Президента України.</u></p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей:</p> <p>веде бази даних на переміщені культурні цінності;</p> <p>організує в межах повноважень роботу, пов'язану з виявленням та обліком на території України культурних цінностей інших держав, сприяє вирішенню питань про їх повернення відповідно до законодавства України;</p>	<p>Ідеальною метою децентралізації функцій Міністерства культури України у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей є забезпечення здійснення контролю за вивезенням культурних цінностей з території України у спосіб, який дозволить максимально спростити процедуру видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей, забезпечить належну якість надання адміністративних послуг з видачі, переоформлення, анулювання відповідного свідоцтва із мінімальними затратами коштів і часу суб'єктів звернення, забезпеченням територіальної доступності без шкоди національним інтересам України у цій сфері, які полягають у захисті культурних цінностей від незаконних привласнення та вивезення з території України.</p> <p>Для досягнення зазначеної мети пропонується:</p> <p>1) частково передати повноваження Мінкультури з видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України Укрдержархіву та структурним підрозділам з питань культури виконавчих органів місцевих рад регіонального рівня.</p> <p>2) контроль за вивезенням та тимчасовим вивезенням з території України культурних цінностей законом покласти на Мінкультури, Укрдержархів, структурні підрозділи з питань культури виконавчих органів місцевих рад регіонального рівня, органи доходів і зборів, органи Державної прикордонної служби України.</p> <p>3) Мінкультури:</p> <p>разом з органами доходів і зборів здійснює контроль за тимчасовим вивезенням з території України музейних предметів державної частини Музейного фонду України та культурних цінностей, внесених до Державного реєстру національного культурного надбання, окрім архівних документів;</p> <p>видає (переоформлює і анулює) свідоцтво на право тимчасового вивезення відповідних культурних цінностей та музейних предметів;</p> <p>3) Укрдержархів:</p> <p>разом з органами доходів і зборів здійснюватимуть контроль за тимчасовим вивезенням з території України документів Національного архівного фонду та архівних документів, внесених до Державного реєстру національного культурного надбання;</p> <p>видає (переоформлює і анулює) свідоцтво на право тимчасового вивезення на відповідні архівні документи;</p> <p>4) структурні підрозділи з питань культури виконавчих органів</p>

забезпечує проведення державної експертизи культурних цінностей, заявлених до вивезення (тимчасового вивезення), та при поверненні після тимчасового вивезення;

розглядає клопотання власників культурних цінностей або уповноважених ними осіб;

приймає рішення щодо можливого вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей;

здійснює реєстрацію ввезених (тимчасово ввезених) культурних цінностей;

здійснює інші повноваження, передбачені законом та покладені на нього актами Президента України.

Стаття 12. Рішення про можливість вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, за клопотанням власника культурних цінностей чи уповноваженої ним особи приймає на підставі висновку державної експертизи рішення про можливість або неможливість вивезення культурних цінностей. Про прийняте рішення власник культурних цінностей чи уповноважена ним особа письмово повідомляється в місячний термін від дня офіційного надходження клопотання.

Стаття 13. Свідоцтво на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей

У разі прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, рішення про можливість вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей власнику культурних цінностей чи уповноваженій ним особі видається свідоцтво встановленого зразка на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей. Зразок свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей затверджується Кабінетом Міністрів України.

Свідоцтво на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей є підставою для пропуску зазначених у ньому культурних цінностей за межі митної території України. Вивезення культурних цінностей без цього свідоцтва забороняється.

Стаття 15. Порядок оформлення права на вивезення культурних цінностей

місцевих рад регіонального рівня:

разом з органами доходів і зборів здійснюватимуть контроль за вивезенням та тимчасовим вивезенням з території України культурних цінностей, окрім тимчасового вивезення музейних предметів державної частини Музейного фонду України, документів Національного архівного фонду та культурних цінностей, внесених до Державного реєстру національного культурного надбання;

видають (переоформлюють і анулюють) свідоцтво на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей;

5) органи доходів і зборів здійснюють митні формальності у пунктах пропуску через державний кордон України щодо культурних цінностей, на вивезення (тимчасове вивезення) яких видано свідоцтво;

б) органи Державної прикордонної служби України та органи доходів і зборів здійснюють заходи щодо запобігання контрабанді культурних цінностей.

Закон потребує перегляду в цілому з позицій адаптації до регламентів ЄС та приведення у відповідність до вимог:

статей 33, 116, 197, 561 Митного кодексу України

статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги».

З метою узгодження між собою законодавчих актів, які регулюють питання вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, потребують внесення змін закони України «Про Національний архівний фонд та архівні установи», «Про бібліотеки та бібліотечну справу», «Про музеї та музейну справу»

Клопотання про право на вивезення культурних цінностей подається не пізніше ніж за місяць до дати їх вивезення власником чи уповноваженою ним особою до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей.

До клопотання додаються:

документ, що підтверджує право власності на культурні цінності;

висновок державної експертизи.

Стаття 24. Порядок тимчасового вивезення культурних цінностей

Клопотання про дозвіл на тимчасове вивезення культурних цінностей подається власником чи уповноваженою ним особою до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей.

До клопотання додаються:

копія угоди з приймаючою стороною про мету, гарантії надійного зберігання та повернення культурних цінностей в обумовлений угодою строк, засвідчена посадовою особою центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, або нотаріально;

документ про страхування культурних цінностей, що тимчасово вивозяться, із забезпеченням усіх випадків страхового ризику або документ про державні гарантії фінансового покриття будь-якого ризику, виданий країною, яка приймає культурні цінності;

документ, що підтверджує право власності на культурні цінності;

висновок державної експертизи.

Стаття 25. Відмова у видачі свідоцтва на право тимчасового вивезення культурних цінностей

Свідоцтво на право тимчасового вивезення культурних цінностей не може бути видано, якщо:

відсутні гарантії щодо забезпечення надійного зберігання та повернення культурних цінностей в обумовлений угодою термін;

заявлені для тимчасового вивезення культурні цінності в такому стані, що не можна змінювати умови їх зберігання;

культурні цінності є предметом спору щодо права власності на них;

страхова вартість культурних цінностей, заявлених для тимчасового вивезення, не відповідає їх реальній вартості;

культурні цінності, заявлені для тимчасового вивезення, перебувають в ризику;

у державі, до якої передбачено здійснити тимчасове вивезення культурних цінностей, сталося стихійне лихо, виникли збройні конфлікти, введено надзвичайний стан або існують інші обставини, що перешкоджають забезпеченню надійного зберігання і поверненню культурних цінностей, які тимчасово вивозяться

<p><u>в цю державу.</u></p> <p><u>Стаття 26. Умови угоди щодо тимчасового вивезення культурних цінностей</u></p> <p><u>Умови угоди щодо тимчасового вивезення культурних цінностей не можуть бути змінені після видачі свідоцтва на право тимчасового вивезення культурних цінностей.</u></p>	
Закон України «Про Національний архівний фонд та архівні установи»	
<p>Стаття 41. Вивезення документів Національного архівного фонду за кордон</p> <p>Вивезення з території України документів Національного архівного фонду забороняється, крім випадків тимчасового їх експонування, наукової експертизи або реставрації за кордоном.</p> <p>Вивезення за межі території України копій документів Національного архівного фонду та витягів з цих документів, зроблених у встановленому законом порядку і засвідчених власником документів або уповноваженою ним особою, вільно здійснюється власником документів або уповноваженою ним особою, вивезення копій документів, що містять відомості, віднесені до державної та іншої передбаченої законом таємниці, а також витягів з цих документів забороняється.</p>	<p>З метою узгодження із пропонуваними змінами до Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» пропонується внести зміни до статті 41 цього Закону щодо часткової передачі повноважень Мінкультури з видачі на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України та включення до цієї процедури функції Укрдержархіву погодження видавання у тимчасове користування за межі України документів Національного архівного фонду.</p>
Закон України «Про музеї та музейну справу»	
<p><u>Стаття 14. Матеріально-технічне забезпечення музеїв</u></p> <p><u>Власники музеїв зобов'язані забезпечувати їх будівлями (спорудами), збудованими за спеціальними проектами, або іншими упорядкованими приміщеннями, що відповідають вимогам функціонування музеїв, а також відповідним обладнанням та транспортом.</u></p> <p><u>Приміщення музеїв, що є у державній чи комунальній власності, передаються їм на праві оперативного управління. Воно може бути вилучене лише за умови надання музею іншого рівноцінного приміщення. У разі вилучення приміщення музею, що є пам'яткою культурної спадщини, рішення про його вилучення приймається за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.</u></p> <p><u>Під час проектування та експлуатації музейних приміщень враховуються потреби дітей, інвалідів, громадян похилого віку в доступі до культурної спадщини.</u></p> <p><u>Музеям надається пріоритетне право на використання споруд, комплексів (ансамблів) та визначних місць, що є пам'ятками культурної спадщини.</u></p>	<p>Закон потребує глобального оновлення. Серед іншого:</p> <p>Функція центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, дублює функції органів охорони культурної спадщини, у тому числі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, щодо погодження відчуження пам'ятки, а також її передачі власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній особі (стаття 18 Закону України «Про охорону культурної спадщини»).</p> <p>При цьому відповідно до існуючого на сьогодні розподілу повноважень між органами охорони культурної спадщини центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, погоджує відчуження пам'ятки національного значення, а також передачу власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній особі.</p> <p>Щодо пам'яток місцевого значення відповідні погодження надаються органом виконавчої влади АРК, органами охорони культурної спадщини обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій.</p> <p>Зважаючи на те, що функції щодо погодження рішення про вилучення приміщення музею, що є пам'яткою культурної спадщини, та щодо погодження відчуження пам'ятки, а також її передачі власником або</p>

Стаття 18. Формування державної частини Музейного фонду України
Формування державної частини Музейного фонду України здійснюється шляхом:

придбання в установленому порядку предметів музейного значення центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сферах культури та мистецтв, іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та музеями - за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством;

безоплатної передачі предметів музейного значення підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян та громадянами;

передачі обернених відповідно до законодавства України у дохід держави музейних предметів, предметів музейного значення;

передачі в установленому порядку предметів музейного значення, виявлених під час археологічних, етнографічних, науково-природничих та інших експедицій, будівельних, ремонтних або реставраційних робіт, у тому числі з дорогоцінних металів і дорогоцінних каменів, та скарбів;

повернення в Україну розшуканих музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань та предметів музейного значення, які були незаконно вивезені;

уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншої юридичній або фізичній особі, зосереджені в Мінкультури, наявне **неоднакове регулювання різними законодавчими актами** одного і того ж питання, а також передбачається **подвійне погодження одним і тим же органом** питання відчуження пам'ятки а також передачі власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншої юридичній або фізичній особі.

При цьому статтею 14 Закону України «Про музеї та музейну справу» встановлено, що приміщення музею, що перебуває у державній чи комунальній власності, може бути вилучене **лише за умови надання музею іншого рівноцінного приміщення**, що гарантує музеям захист від незаконного вилучення приміщень, що надаються їм на праві оперативного управління, незалежно від того, чи це приміщення пам'яткою національного чи місцевого значення.

Функція повинна розглядатися в контексті вирішення питання обсягу передачі зазначеної функції від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, на місцевий рівень.

З метою усунення дублювання нормативних положень достатнім вбачається врегулювання питання надання погодження відповідним органом охорони культурної спадщини відчуження пам'ятки відповідної категорії, а також передачі її власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншої юридичній або фізичній особі на рівні Закону України «Про охорону культурної спадщини».

На Мінкультури як на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури і мистецтв, покладено **невластиві йому повноваження**, які не узгоджуються з абзацом другим частини першої цієї ж статті, згідно з якою формування державної частини Музейного фонду України здійснюється шляхом, **придбання в установленому порядку** предметів музейного значення центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сферах культури та мистецтв, **іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та музеями - за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.**

Крім того, згідно з пунктом 10 статті 87 Бюджетного кодексу України видатки державного бюджету спрямовуються державні культурно-освітні програми, зокрема **на музеї національного значення.**

Таким чином, через покладення на Мінкультури обов'язку поповнення експозицій музеїв, незалежно від форми власності, **створюється додаткове навантаження на видаткову частину державного бюджету** та порушується **принцип юридичної визначеності** повноважень центральних органів щодо реалізації державної політики та відповідного розподілу видатків державного і

передачі предметів музейного значення, вилучених на митниці; поповнення музейних зібрань іншими способами, передбаченими законодавством.

Віднесення предметів музейного значення до Музейного фонду України здійснюється у порядку, передбаченому Положенням про Музейний фонд України, на підставі проведення музеями відповідної наукової експертизи.

Порядок віднесення музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань та предметів музейного значення до державної частини Музейного фонду України визначається Кабінетом Міністрів України.

Формування державної частини Музейного фонду України та забезпечення поповнення експозицій музеїв здійснюють центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сферах культури та мистецтв.

Стаття 22. Порядок вивезення за межі України музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань, що належать до державної частини Музейного фонду України, та предметів музейного значення, що підлягають внесенню до державної частини Музейного фонду України

Вивезення за межі України музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань, що належать до державної частини Музейного фонду України, та предметів музейного значення, що підлягають внесенню до державної частини Музейного фонду України, забороняється, крім випадків тимчасового їх перебування за кордоном для експонування на виставках, реставрації або проведення наукової експертизи на підставі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей відповідно до Закону України "Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей" та за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері культури і туризму.

місцевого бюджетів.

Крім того, частиною четвертою статті 18 Закону України «Про музеї та музейну справу» встановлено, що віднесення предметів музейного значення до Музейного фонду України здійснюється у порядку, передбаченому Положенням про Музейний фонд України, на підставі проведення музеями відповідної наукової експертизи.

Положення про Музейний фонд України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 20.07.2000 № 1147 (із змінами), не передбачає функцій Мінкультури щодо здійснення формування державної частини Музейного фонду України.

Пропонується такий розподіл повноважень:

Органи місцевого самоврядування, центральні органи виконавчої влади – забезпечення поповнення експозицій музеїв, віднесених до сфери їх управління відповідних органів місцевого самоврядування, придбання в установленому порядку предметів музейного значення за рахунок коштів відповідних бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством;

Мінкультури –

1) контроль за станом обліку, зберіганням, реставрацією, використанням та передачею музейних предметів державної частини Музейного фонду України: на постійне зберігання іншим музеям в межах України;

передача музейних предметів і музейних колекцій державної частини Музейного фонду України з музеїв сфери управління Мінкультури на тимчасове зберігання іншим музеям, юридичним і фізичним особам у межах України;

на тимчасове зберігання за межами України з метою їх експонування на виставках, проведення реставрації або наукової експертизи;

забезпечення поповнення експозицій музеїв, віднесених до сфери управління Мінкультури за рахунок коштів державного бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством;

Пропонується об'єднати в єдину процедуру дві функції Мінкультури:

погодження передачі культурних цінностей, віднесених до державної частини Музейного фонду України, на тимчасове зберігання за межами України;

видача свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв, за зверненням заявника приймає рішення про погодження передачі культурних цінностей, віднесених до державної частини Музейного фонду України, на тимчасове зберігання за межами України і видає свідоцтво на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України або відмову у прийнятті відповідного рішення та видачі такого свідоцтва.

Стаття 26. Державне управління музеями

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, у межах своїх повноважень:

забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері музейної справи;

формує вимоги щодо державного статистичного обліку музеїв, створених на території України;

здійснює організаційно-методичне керівництво, сприяє розвитку сучасної інфраструктури музейної справи, розвитку музейної мережі, створює спеціалізовані організаційні структури, наукові установи для науково-методичного та матеріально-технічного забезпечення музеїв;

здійснює координацію робіт із створення єдиної інформаційної системи музеїв;

здійснює інші повноваження, визначені законами та покладені на нього актами Президента України.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв, у межах своїх повноважень:

організовує навчання і підвищення кваліфікації працівників музеїв;

визначає потреби держави та нормативи, що гарантують належний рівень музейного обслуговування і доступ громадян до Музейного фонду України;

здійснює контроль за діяльністю музеїв, заснованих на державній та комунальній формах власності, за станом обліку, зберіганням, охороною, використанням та переміщенням музейних предметів Музейного фонду України, що зберігаються в музеях незалежно від форми власності;

організовує проведення наукових досліджень у сфері музейної справи;

порушує перед власником музейних предметів та музейних колекцій питання щодо поліпшення умов зберігання;

направляє запити з метою отримання інформації про музейні предмети та музейні колекції;

у разі потреби сприяє передачі музейних предметів, музейних колекцій та предметів музейного значення, що належать до недержавної частини Музейного фонду України, на тимчасове зберігання до державних музеїв;

здійснює інші повноваження, визначені законами та покладені на нього актами Президента України.

Інші центральні та місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування здійснюють керівництво музеями, що перебувають у сфері їх управління.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування несуть відповідальність за матеріально-технічне та фінансове забезпечення музеїв, що перебувають у сфері їх управління.

Керівники державних та комунальних музеїв призначаються на посаду шляхом укладення з ними контракту на п'ять років за результатами конкурсу.

Порядок проведення конкурсу та вимоги до кандидатів на посаду керівника державного чи комунального музею визначаються статтями 21-1-21-5 Закону України "Про культуру".

Існуюча форма статистичного обліку музеїв (за даними Держкомстату на 2014 рік існує всього 543 музеї) не дає об'єктивної картини, оскільки на сьогодні зібрано інформацію про понад 900 музеїв державної і комунальної форм власності, в яких зберігається державна частина Музейного фонду України. Тому збереження системи статистичного обліку музеїв недоцільно.

Сприяння розвитку Декларативна функція, не несе функціонального навантаження.

Передача музейних предметів, музейних колекцій та предметів музейного значення, що належать до недержавної частини Музейного фонду України, на тимчасове зберігання до державних музеїв, має здійснюватися на **договірних засадах**. Збереження функції недоцільно

Механізм здійснення контролю за діяльністю музеїв, які не належать до сфери управління Мінкультури, не визначений. Фактично на законодавчому рівні передбачається порушення принципу **заборони незаконного втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини**, визначеного статтею 6 Господарського кодексу України.

Органи державної влади і посадові особи зобов'язані здійснювати інспектування та перевірки діяльності суб'єктів господарювання неупереджено, об'єктивно і оперативно, дотримуючись вимог законодавства, поважаючи права і законні інтереси суб'єктів господарювання.

Таким чином, контрольна діяльність Мінкультури має обмежуватися питаннями, що належать до його компетенції, зокрема контролем **за станом обліку, зберіганням, використанням та переміщенням музейних предметів державної частини Музейного фонду України, що зберігаються в музеях незалежно від форми власності**.

Механізм порушення перед власником музейних предметів питання щодо поліпшення умов їх зберігання не визначений. Територіальне розташування музеїв у межах відповідних населених пунктів дає більше можливостей місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування виявити факти неналежних умов зберігання музейних колекцій, що може призвести до пошкодження та руйнування музейних предметів, музейних колекцій, та оперативно відреагувати.

Сприяння передачі музейних предметів недержавної частини музейного фонду на тимчасове зберігання до державних музеїв є декларативною функцією, яка не несе функціонального навантаження.

Передача музейних предметів, музейних колекцій та предметів музейного значення, що належать до недержавної частини Музейного фонду України, на тимчасове зберігання до державних музеїв, має здійснюватися на **договірних засадах**. Збереження функції недоцільно.

Пропозиції

Функції **контролю за діяльністю музеїв**, заснованих на державній та комунальній власності, мають виконувати їх **засновники (власники) або**

	<p>уповноважені ними органи державної влади, або органи місцевого самоврядування.</p> <p>Органи місцевого самоврядування регіонального рівня здійснюють контроль за станом обліку, зберіганням, реставрацією, охороною, використанням та передачею музейних предметів державної частини Музейного фонду, що зберігаються в музеях, розташованих в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці.</p> <p>Мінкультури:</p> <p>1) контроль за станом обліку, зберіганням, реставрацією, використанням та передачею музейних предметів державної частини Музейного фонду України:</p> <ul style="list-style-type: none"> на постійне зберігання іншим музеям в межах України; передача музейних предметів і музейних колекцій державної частини Музейного фонду України з музеїв сфери управління Мінкультури на тимчасове зберігання іншим музеям, юридичним і фізичним особам у межах України; на тимчасове зберігання за межами України з метою їх експонування на виставках, проведення реставрації або наукової експертизи; <p>2) визначення ознак (критеріїв), яким має відповідати заклад для визнання його музеєм;</p> <p>3) створення та ведення реєстру музеїв (музейних закладів);</p> <p>4) створення та ведення реєстру музейних предметів Музейного фонду України.</p> <p>Передати функцію щодо порушення перед власником музейних предметів щодо поліпшення умов їх зберігання на регіональний, субрегіональний рівень.</p> <p>Щодо музейних предметів, музейних колекцій, що належать до державної частини Музейного фонду України, необхідно передбачити інформування Мінкультури про загрозовий стан зберігання музейних предметів для забезпечення надання фахових рекомендацій щодо поліпшення умов зберігання музейних колекцій.</p>
Закон України «Про бібліотеки та бібліотечну справу»	
<p><u>Частина 2 ст. 9:</u> <u>«Органи державної влади та органи місцевого самоврядування повинні забезпечувати пріоритетне додаткове бюджетне фінансування центральних бібліотек відповідно до обсягів їх діяльності.»</u></p>	<p>Центральними бібліотеками відповідно до частини 1 ст. 9, ст. 10 Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» є обласні універсальні наукові бібліотеки (ОУНБ).</p> <p>Ці бібліотеки є об'єктами спільної комунальної власності територіальних громад сіл, селищ, міст відповідних областей.</p> <p>Відповідно до ст. ст. 17, п. 20 ч. 1 ст. 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» ОУНБ перебувають у сфері управління обласних рад.</p> <p>Відповідно до ст. 90 Бюджетного кодексу України видатки на функціонування</p>

Стаття 18:

«Облік, зберігання та використання документів, що знаходяться в бібліотечних фондах, здійснюються відповідно до правил, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, та встановлених стандартів, технічних умов, інших нормативних документів.»

Власник (засновник) бібліотеки зобов'язаний забезпечувати належні матеріально-технічні умови для зберігання та використання бібліотечних фондів.

Вилучення з бібліотечних фондів документів, у тому числі ветхих, тих, що втратили актуальність, наукову та виробничу цінність або які мають дефект, дублетних здійснюється у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв. Вилучення документів з бібліотечних фондів за ідеологічними чи політичними ознаками забороняється»

Абзац 6 ч. 4 ст. 24:

«проводить атестацію бібліотечних кадрів та визначає порядок її проведення»

Абзац 11 ч. 4 ст. 24:

«здійснює контроль за діяльністю бібліотек, що є у державній і комунальній власності, збереженням ними бібліотечного фонду України»

ОУНБ здійснюються з обласних бюджетів.

Таким чином, вказана норма Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» про обов'язок органів державної влади забезпечувати пріоритетне додаткове бюджетне фінансування центральних бібліотек суперечить Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та Бюджетному кодексу України.

Пропонується викласти у новій редакції:

«Органи місцевого самоврядування повинні забезпечувати бюджетне фінансування центральних бібліотек відповідно до обсягів їх діяльності.»

Документи, що зберігаються у бібліотечних фондах бібліотек комунальної власності є комунальною власністю відповідних територіальних громад чи спільною комунальною власністю територіальних громад сіл, селищ, міст відповідного району (області). Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» управління комунальною власністю здійснюють відповідні органи місцевого самоврядування (або їх виконавчі комітети) – ч. 5 ст. 16, ст. 17, п. 30 ч. 1 ст. 26, ст. 29, п. 20 ч. 1 ст. 43.

Таким чином, Міністерство культури України не може регулювати питання, що відносяться до управління комунальною власністю.

Пропонується викласти у новій редакції:

«Облік, зберігання та використання документів, що знаходяться в бібліотечних фондах, здійснюються відповідно до законодавства та встановлених стандартів, технічних умов, інших нормативних документів.»

Власник (засновник) бібліотеки зобов'язаний забезпечувати належні матеріально-технічні умови для зберігання та використання бібліотечних фондів.

Вилучення з бібліотечних фондів документів, у тому числі ветхих, тих, що втратили актуальність, наукову та виробничу цінність або які мають дефект, дублетних здійснюється відповідно до законодавства. Вилучення документів з бібліотечних фондів за ідеологічними чи політичними ознаками забороняється.»

Відповідно до Закону України «Про професійний розвиток працівників» питання проведення атестації працівників є виключною компетенцією роботодавця. Оскільки Міністерство культури України не є роботодавцем жодного бібліотечного працівника, воно не може проводити таку атестацію та визначати порядок її проведення.

Пропонується виключити

Вказаною нормою на Міністерство культури України покладено повноваження щодо здійснення контролю за діяльністю бібліотек, що перебувають у комунальній власності. Однак, це суперечить Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (ст. 16, 17, 26, 29, 43).

	<p>Пропонується викласти у новій редакції: «здійснює контроль за діяльністю бібліотек, що є у державній власності, збереженням ними бібліотечного фонду України»</p>
<p>Закон України «Про гастрольні заходи в Україні»</p>	
<p><i>Абзац 4 Статті 2:</i></p> <p><i>«Єдиний банк даних гастрольних заходів, що проводяться в Україні, формує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв.»</i></p>	<p>Відповідно до частини четвертої статті 2 Закону України «Про гастрольні заходи в Україні» Єдиний банк даних гастрольних заходів, що проводяться в Україні, формує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв.</p> <p>Згідно з постановою Кабінету Міністрів України № 35 від 15.01.2004 Мінкультури на підставі відомостей, що подаються Міністерством культури Автономної Республіки Крим, Головним управлінням культури і мистецтв Київської міської держадміністрації, управліннями культури обласних та Севастопольської міської держадміністрацій, формує Єдиний банк даних гастрольних заходів, що проводяться в Україні.</p> <p>Вказаний банк даних формувався на підставі виданих Міністерством культури Автономної Республіки Крим, Головним управлінням культури і мистецтв Київської міської держадміністрації, управліннями культури обласних та Севастопольської міської держадміністрацій <u>Свідоцтв про проведення гастрольних заходів, що були документами дозвільного характеру.</u></p> <p>Відповідно до пункту 1 статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюється необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види. Законом України «Про гастрольні заходи в Україні» видача Свідоцтва про проведення гастрольного заходу не передбачена.</p> <p>Згідно з статтею 1 Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, необхідність отримання яких не передбачена законом та <u>які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.</u></p> <p>Таким чином, Свідоцтво про проведення гастрольного заходу з травня 2011 року (тобто з моменту прийняття Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності») не видається.</p> <p>Мінкультури на даний час приводить свої нормативно-правові акти у відповідність із зазначеними Законами України.</p> <p>Враховуючи викладене, Мінкультури з 2011 року не формує Єдиний банк даних гастрольних заходів, що проводяться в Україні, оскільки для цього відсутні правові підстави.</p> <p>Оскільки ведення єдиного банку гастрольних заходів здійснювалось Мінкультури відповідно до наданої структурними підрозділами у сфері культури АР Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій на підставі виданих ними свідоцтв про проведення</p>

	<p>гастрольних заходів з метою обліку сплаченого організаторами гастрольних заходів зборів за проведення гастрольного заходу, то після скасування цього збору ведення єдиного банку гастрольних заходів втратило актуальність.</p> <p>Запропоновані зміни дозволять привести законодавство України у сфері гастрольних заходів у відповідність до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», згармонізувати його з політикою децентралізації, дерегуляції й спрощення ведення гастрольної діяльності, а також оптимізації функцій органів влади у цій сфері.</p> <p>Пропонується виключити.</p>
Закон України «Про театри та театральну справу»	
<p>Абзац 2 Статті 9 Закону: «Театри, створені у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів, державній реєстрації не підлягають. <u>Порядок обліку таких театрів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.</u></p> <p>Абзац 5 статті 12: «Театри, що здійснюють публічне виконання та публічний показ театральних постановок, зобов'язані: ...вивішувати для загального огляду в місцях продажу квитків та в місцях публічного виконання і (або) публічного показу театральної постановки афішу, оформлення якої здійснюється відповідно до Порядку оформлення театральної афіші, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.»</p> <p>Абзац 12 Статті 18: «...здійснює контроль за діяльністю театрів, заснованих на державній <u>та комунальній</u> формах власності;»</p>	<p>Театри, створені у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів існують у всіх регіонах України. Рішення про створення таких колективів приймає керівник зазначених інституцій за наявності певних творчих та матеріальних ресурсів. Облік таких театральних колективів створює низку бюрократичних проблем.</p> <p>Спрощення процедури створення та діяльності театрів у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів, зменшення впливу державних органів на діяльність суб'єктів господарювання.</p> <p>Пропонується викласти у такій редакції: «Театри, створені у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів, державній реєстрації не підлягають.»</p> <p>Види реклами та порядок її розповсюдження визначається Закон України «Про рекламу» З метою дерегуляції та приведення у відповідність до Закону України «Про рекламу».</p> <p>Пропонується викласти у такій редакції: «Театри, що здійснюють публічне виконання та публічний показ театральних постановок, зобов'язані: ...вивішувати для загального огляду в місцях продажу квитків та в місцях публічного виконання і (або) публічного показу театральної постановки афішу.»</p> <p>Мінкультури не може здійснювати контроль за діяльністю театрів комунальної форми власності, оскільки не є їх органом управління. Приведення у відповідність до Закону України «Про місцеве самоврядування», «Про місцеві державні адміністрації», уникнення дублювання функцій центральними та місцевими органами влади.</p> <p>Пропонується викласти у такій редакції: «...здійснює контроль за діяльністю театрів, заснованих на державній формі власності;»</p>
Закон України «Про захист суспільної моралі»	
Абзац 2 Статті 15:	Забезпечення державою фінансової підтримки здійснення громадського

<p><u>«Громадський контроль за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі здійснюють творчі спілки, які діють у сфері культури та мистецтв, журналістики. Держава забезпечує фінансову підтримку здійснення громадського контролю за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.»</u></p>	<p>контролю за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, призведе до бюрократизації та надмірного унормування такого контролю, що суперечить принципам діяльності творчих спілок, які відповідно до статті 3 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» діють на принципах добровільного об'єднання її членів, ...невтручання у творчий процес, вільного вибору форм і методів творчої діяльності....</p> <p>Зміна пропонується з метою дерегуляції діяльності творчих спілок, приведення у відповідність до Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки», зменшення навантаження на Державний бюджет.</p> <p>Окрім того, громадський контроль за загальними правилами здійснюється на громадських засадах.</p> <p>Пропонується викласти у такій редакції:</p> <p>«Громадський контроль за додержанням вимог законодавства у сфері захисту суспільної моралі здійснюють творчі спілки, які діють у сфері культури та мистецтв.»</p>
<p>Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»</p>	
<p>Стаття 31. Повноваження у галузі будівництва</p> <p>1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:</p> <p>...</p> <p>б) делеговані повноваження:</p> <p>...</p> <p>5) організація <u>охорони, реставрації та використання пам'яток історії і культури, архітектури та містобудування</u>, палацово-паркових, паркових і садибних комплексів, природних заповідників;</p> <p>Стаття 32. Повноваження у сфері освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту</p> <p>До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:</p> <p>а) власні (самоврядні) повноваження:</p> <p>1) <u>управління закладами освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту, оздоровчими закладами, які належать територіальним громадам або передані їм, молодіжними підлітковими закладами за місцем проживання, організація їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення.</u></p>	<p>Потребує перегляду з позицій:</p> <p>Повноважень виконавчих органів місцевого самоврядування у галузі будівництва та у сфері культури.</p> <p>Так, згідно з розподілом компетенції на рівні центральних органів виконавчої влади, головним органом у системі центральних органів виконавчої влади щодо забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері охорони культурної спадщини є Міністерство культури України згідно з Положенням про нього, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.09.2014 № 495. Відповідно повноваження відповідних виконавчих органів сільських, селищних, міських рад щодо організації охорони, реставрації та використання пам'яток культурної спадщини, їх комплексів, ансамблів, мають бути передбачені серед повноважень виконавчих органів таких рад у сфері культури (охорони культурної спадщини).</p> <p>Повноваження виконавчих органів сільських, селищних, міських рад мають бути уточнені з позицій забезпечення загального культурного розвитку мешканців відповідної територіальної громади: збереження і створення нових закладів мистецької освіти, інших локальних культурних інституцій на основі культурного кошика.</p>

2) забезпечення здобуття повної загальної середньої, професійно-технічної освіти у державних і комунальних загальноосвітніх, професійно-технічних навчальних закладах, вищої освіти у комунальних вищих навчальних закладах, створення необхідних умов для виховання дітей, молоді, розвитку їх здібностей, трудового навчання, професійної орієнтації, продуктивної праці учнів, сприяння діяльності дошкільних та позашкільних навчально-виховних закладів, дитячих, молодіжних та науково-просвітницьких організацій;

3) створення при загальноосвітніх навчальних закладах комунальної власності фонду загальнообов'язкового навчання за рахунок коштів місцевого бюджету, залучених з цієї метою на договірних засадах коштів підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності, а також коштів населення, інших джерел; контроль за використанням коштів цього фонду за призначенням;

4) забезпечення пільгового проїзду учнів, вихованців, студентів та педагогічних працівників до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, за рахунок видатків відповідних місцевих бюджетів;

5) вирішення питань про надання професійним творчим працівникам на пільгових умовах у користування приміщень під майстерні, студії та лабораторії, необхідних для їх творчої діяльності;

6) організація медичного обслуговування та харчування у закладах освіти, культури, фізкультури і спорту, оздоровчих закладах, які належать територіальним громадам або передані їм;

7) створення умов для розвитку культури, сприяння відродженню осередків традиційної народної творчості, національно-культурних традицій населення, художніх промислів і ремесел;

8) сприяння роботі творчих спілок, національно-культурних товариств, асоціацій, інших громадських та неприбуткових організацій, які діють у сфері охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту, роботи з молоддю;

...

Стаття 54. Відділи, управління та інші виконавчі органи сільської, селищної, міської, районної у місті ради

1. Сільська, селищна, міська, районна у місті (у разі її створення) рада у межах затверджених нею структури і штатів може створювати відділи, управління та інші виконавчі органи для здійснення повноважень, що належать до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад. Організаційні засади реалізації повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад щодо здійснення державної регуляторної політики визначаються Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

2. Відділи, управління та інші виконавчі органи ради є підзвітними і підконтрольними раді, яка їх утворила, підпорядкованими її виконавчому комітету, сільському, селищному, міському голові, голові районної у місті ради.

Визначити алгоритм формування структури (структурних підрозділів) виконавчих органів місцевих рад на основі переліку повноважень у відповідних сферах, примірної структури та положень про функціональні структурні підрозділи виконавчих органів місцевих рад, критеріїв, яким має відповідати керівник відповідного структурного підрозділу.

<p>3. Керівники відділів, управлінь та інших виконавчих органів ради призначаються на посаду і звільняються з посади сільським, селищним, міським головою, головою районної у місті ради одноособово, а у випадках, передбачених законом, <u>- за погодженням з відповідними органами виконавчої влади.</u></p> <p>4. Положення про відділи, управління та інші виконавчі органи ради затверджуються відповідною радою.</p>	
---	--

Адміністративні послуги, що надаються Міністерством культури України у сфері охорони культурної спадщини

№ п/п	Назва адміністративної послуги	Суб'єкт звернення	Результат надання адміністративної послуги	Нормативно-правовий акт, що визначає надання послуги
1.	Погодження проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, розташованих на території пам'яток національного значення, їх охоронних зон та охоронюваних археологічних територіях	Відповідно до частини четвертої статті 186 ¹ Земельного кодексу України розробник проекту землеустрою подає до Мінкультури завірені розробником копії проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у трьох примірниках, у складі згідно із вимогами статті 50 Закону України «Про землеустрій» Статтею 26 Закону України «Про землеустрій» замовниками документації із землеустрою можуть бути органи державної влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, землевласники і землекористувачі. Розробниками документації із землеустрою є: юридичні особи що володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та у складі яких працює	Висновок Мінкультури (у формі листа) про погодження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або про відмову в такому погодженні	Абзац третій частини третьої статті 186 1 Земельного кодексу України, пункт 22 частини другої статті 5, частина третя статті 37 Закону України "Про охорону культурної спадщини"; частина друга статті 6 Закону України "Про охорону археологічної спадщини", Закон України "Про землеустрій"

№ п/п	Назва адміністративної послуги	Суб'єкт звернення	Результат надання адміністративної послуги	Нормативно-правовий акт, що визначає надання послуги
		<p>за основним місцем роботи не менше двох сертифікованих інженерів-землепорядників, які є відповідальними за якість робіт із землеустрою; фізичні особи - підприємці, які володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та є сертифікованими інженерами-землепорядниками відповідальними за якість робіт із землеустрою.</p> <p>Таким чином, суб'єктом звернення для отримання адміністративної послуги можуть бути юридичні особи, фізичні особи – підприємці (суб'єкти господарювання), які є розробниками проекту землеустрою.</p>		
2.	Видача власнику пам'ятки або уповноваженому ним органу свідоцтва про реєстрацію об'єкта культурної спадщини як пам'ятки	Суб'єктами звернення є фізичні особи та суб'єкти господарювання , у власності яких є пам'ятки, або уповноважені ними особи.	Свідоцтво про реєстрацію об'єкта культурної спадщини як пам'ятки або листа відмови у його видачі	Стаття 14 Закон України "Про охорону культурної спадщини" Порядок видачі свідоцтва про реєстрацію об'єкта культурної спадщини як пам'ятки", затверджений наказом Міністерства культури і туризму України від 05.12.2005 N 900, зареєстрований в Мін'юсті 21 грудня 2005 р. за N 1533/11813
3	Надання дозволу на переміщення (перенесення в інше місце) пам'яток місцевого значення	Суб'єктами звернення є фізичні особи та суб'єкти господарювання – замовники робіт.	Видача копії наказу Мінкультури про надання дозволу на переміщення (перенесення) пам'ятки місцевого значення, засвідчену в установленому порядку, або обґрунтованої відмови у наданні	Пункт 8 частини другої статті 5, стаття 22 Закону України "Про охорону культурної спадщини";

№ п/п	Назва адміністративної послуги	Суб'єкт звернення	Результат надання адміністративної послуги	Нормативно-правовий акт, що визначає надання послуги
			дозволу	
4.	Погодження науково-проектної документації на виконання робіт із консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування пам'яток національного значення	Суб'єктом звернення може бути: 1) фізична особа або суб'єкт господарювання, що є замовником; 2) розробник проектної, науково-проектної документації: - архітектор – фахівець, який за результатами атестації отримав кваліфікаційний сертифікат, що надає йому повноваження ведення особистої діяльності у сфері архітектурної діяльності, і який несе відповідальність за результати своєї роботи; - проектна установа.	Видача погодженої науково-проектної документації, на титульних аркушах примірників якої проставлено штамп "ПОГОДЖЕНО" з відповідним номером погодження, підписом уповноваженої посадової особи та печаткою Мінкультури. Умови реалізації проекту, програми (за наявності) зазначаються у листі Мінкультури або обґрунтованої відмови в її наданні	Стаття 26 Закону України «Про охорону культурної спадщини», Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»
5.	Надання дозволу на проведення робіт на пам'ятках національного значення, їхніх територіях та в зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць	Суб'єктом звернення може бути: фізична особа або суб'єкт господарювання , що є замовником робіт; суб'єкт господарювання , що є виконавцем робіт. Дозвіл видається виконавцю робіт – суб'єкту господарювання – підприємству, вимоги до організаційно-функціональної системи якого Законом України «Про охорону культурної спадщини» встановлені вимоги. Зокрема, згідно з абзацом четвертим частини першої статті 26 цього Закону у складі організаційно-функціональної структури підприємства - виконавця робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту,	Видача дозволу на проведення робіт на пам'ятках національного значення, на територіях та в зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених пунктів, або обґрунтована відмова в його наданні	Пункт 17 частини другої статті 5, частина третя статті 24, частина перша статті 26, частина третя статті 32 Закону України "Про охорону культурної спадщини"

№ п/п	Назва адміністративної послуги	Суб'єкт звернення	Результат надання адміністративної послуги	Нормативно-правовий акт, що визначає надання послуги
		<p>пристосування пам'яток мають передбачатися підрозділи та/або фахівці, які забезпечують виконання відповідних виробничо-технічних, виробничих функцій.</p>		
6.	<p>Погодження відчуження або передачі пам'яток їх власниками або уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління</p>	<p>Суб'єктами звернення є фізичні особи та суб'єкти господарювання, у власності яких є пам'ятки, або уповноважені ними особи.</p>	<p>Видача погодження щодо відчуження або передачі пам'яток національного значення (їх частин) їх власниками чи уповноваженими ними органами (особами) іншим особам у володіння, користування або управління або відмови у наданні, який як і погодження оформляються листом на бланку Мінкультури</p>	<p>Пункт 20 частини другої статті 5, частина перша статті 18 Закону України "Про охорону культурної спадщини"</p>
7.	<p>Видача дозволу на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт у межах території, на якій розташовані пам'ятки, та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, а також дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою</p>	<p>Дозвіл на проведення археологічних розвідок, розкопок видає Мінкультури на ім'я фізичної особи - наукового працівника за наявності у нього кваліфікаційного документа (відкритого листа), виданого Інститутом археології Національної академії наук, копія якого залишається у Мінкультури. Дозвіл видається за заявами державних установ та організацій, які провадять діяльність, пов'язану з археологічними дослідженнями. Заява на видачу дозволу повинна бути надрукована на бланку організації або установи та підписана її керівником.</p>	<p>Отримання дозволу, оформленого за формою, встановленою наказом Міністерства культури і туризму України від 24.05.2005 N 329 (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 09.06.2005 за N 647/10927) "Про затвердження тимчасових форм дозволів на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваній археологічній території, в зонах охорони, в історичних ареалах населених місць, а також</p>	<p>Стаття 35 Закону України "Про охорону культурної спадщини", абзац сьомий частини другої статті 6, стаття 10 Закону України "Про охорону археологічної спадщини" Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 316 "Про затвердження Порядку видачі дозволів на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваній археологічній території, в зонах охорони, в історичних ареалах населених</p>

№ п/п	Назва адміністративної послуги	Суб'єкт звернення	Результат надання адміністративної послуги	Нормативно-правовий акт, що визначає надання послуги
		<p>Дозвіл на проведення інших земляних робіт видається Мінкультури за офіційною заявою органу охорони культурної спадщини Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органу охорони культурної спадщини обласної, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, дирекції державних заповідників та музеїв-заповідників, інших заінтересованих осіб.</p> <p>Відповідно до частини першої статті 35 Закону України «Про охорону культурної спадщини» дозвіл видається фізичній особі – виконавцю робіт.</p>	досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою", або обґрунтованої відмови у наданні дозволу	<p>місць, а також досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою на території України"</p> <p>Наказ Міністерства культури і туризму України від 24.05.2005 № 329 "Про затвердження тимчасових форм дозволів на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваній археологічній території, в зонах охорони, в історичних ареалах населених місць, а також досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою" (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 09.06.2005 за N 647/10927)</p>
8.	Погодження програм та проєктів містобудівних, архітектурних та ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт на пам'ятках національного значення, їх територіях, в	<p>Суб'єктом звернення може бути:</p> <p>1) фізична особа або суб'єкт господарювання, що є замовником;</p> <p>2) розробник проєктної, науково-проєктної документації:</p> <p>- архітектор – фахівець, який за результатами атестації отримав кваліфікаційний сертифікат, що надає йому повноваження ведення особистої діяльності у сфері архітектурної</p>	Видача погодження, яке оформляється шляхом проставляння на титульних аркушах примірників науково-проєктної, проєктної документації штампу "ПОГОДЖЕНО" з відповідним номером погодження, підписом уповноваженої посадової особи та печаткою Мінкультури.	Пункт 14 частини другої статті 5, частина третя статті 32 Закону України "Про охорону культурної спадщини", абзац шостий частини другої статті 6 Закону України "Про охорону археологічної спадщини"

№ п/п	Назва адміністративної послуги	Суб'єкт звернення	Результат надання адміністративної послуги	Нормативно-правовий акт, що визначає надання послуги
	історико-культурних заповідниках, на історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, а також програм і проектів, реалізація яких може позначитися на об'єктах культурної спадщини.	діяльності, і який несе відповідальність за результати своєї роботи; - проектна установа.	Умови реалізації проекту, програми (за наявності) зазначаються у листі Мінкультури	
9.	Надання дозволів на відновлення земляних робіт	Суб'єктом звернення може бути: фізична особа або суб'єкт господарювання , що є замовником робіт; суб'єкт господарювання , що є виконавцем робіт.	Надання дозволу на відновлення земляних робіт, який оформлюється листом Мінкультури, або обґрунтованої відмови у його наданні	Пункт 19 частини другої статті 5, частина друга статті 36 Закону України "Про охорону культурної спадщини"